

Hranilnica Dravske banovine

Ljubljana — Celje — Maribor

Nalaganje prihrankov na hranilne knjižice in v tekočem računu pod najugodnejšimi pogoji in popolnoma varno.

Za vloge in vse obveznosti jamči dravska banovina z vsem premoženjem in z vso davčno močjo.

Perutninarstvo in naš izvoz

Perutninarstvo je še do pred kratkim uživalo v naši državi mačehovsko zanimanje, tako pri proizvajalcu samem, kakor tudi pri merodajnih krogih, ki imajo dolžnosti brigati se za blagostanje državljanov. Trgovinske bilance poslednjih let pa so vzbudile s svojim nazornim izpričevanjem tudi pri nas globlje razumevanje o veliki narodno-gospodarski važnosti perutninarstva. To razumevanje je v veliki meri pripomoglo, da se je naš izvoz jaje, ki je znašal leta 1920. jedva 30 milijonov dinarjev, povzpeli v letu 1930. na 512 milijonov. Najvišjo izvozno številko pa smo dosegli leta 1924. s 618 milijoni dinarjev.

Pa tudi drugi perutninarski proizvodi so se v naglem tempu povzpeli do važne postavke v naši trgovinski bilanci. V prvem polletju t. l. smo izvozili za preko 51 milijonov žive perutnine v inozemstvo. Znatne pa so bile tudi količine v obliki mesa in mesnatih izdelkov.

Ti rezultati so pripomogli, da se je našemu perutninarstvu pričelo posvečati več pažnje. Vendar tudi s tem povečanim zanimanjem ne moremo biti zadovoljni. Postavke izvozne bilance, ki se nanašajo na perutninarstvo, so tako važne, da jih ne bo smel spregledati niti narodni gospodar niti umen kmetovalec. Posebne važnosti pa je perutninarstvo za našega kmeta baš v sedanjih kritičnih časih, ko mu je itak onemogočena, ali vsaj zelo otežkočena prodaja lastnih pridelkov. Mi smo na tem mestu že večkrat poudarili potrebo preorientacije našega kmetijstva v splošnem. Če bi bila ta preorientacija v večji meri izdelana, bi sedanje stanje gotovo lažje prenašali, kakor pa se to v resnici dogaja.

Naše perutninarstvo bomo morali preurediti na sistematično vzgojo in s temeljitim proučevanjem prilik, ki prihajajo za to panogo pri nas v poštve. Predvsem je potrebno, in to je delokrog naših poljedelskih strokovnjakov, da dobimo že enkrat primeren tip kokoške. Pri tem lahko izhajamo iz dveh vidikov. Bodisi, da izberemo najkoristnejši in našim klimatičnim in drugim prilikam najbolj odgovarjajoč tip, ali pa da s primernim križanjem oplemenimo naše domače perutninarstvo. Pri nas imamo že precej perutninarskih zadrug in mnogo je tudi privatnikov, ki se ukvarjajo z vzrejo plemenitih vrst. To delo je vsekakor hvalevredno, v kolikor v resnici služi pravim namenom. So pa med našimi perutninarji žal tudi obični pridobitniki, ki se absolutno ne ozirajo na koristi splošnosti, pač pa uvajajo z vso vehemenco in včasih tudi z izdatnim demagoštvom perutninske vrste, ki ne spadajo v našo bodočo popularno vzrejo tipizirane jugoslovanske kokoške. Take vrste služijo običajno samo kot dekoracija lepo urejene domačije, koristi pa splošnosti ne prinašajo. V gotovih slučajih kvečjemu s križanjem slabijo domače vrste.

Zelo važen problem uspešnega perutninarstva je tudi intenzivnost in racionalizacija perutninarske proizvodnje. Pri nas so se v tej smeri dosegli že prav lepi uspehi. Posebno pohvalno je poslovanje Zadruga za izvoz jaje v St. Jurju ob j. ž. Potrebno pa je, da se načini tega dela posplošijo in prenesejo v vse dele države, predvsem pa v one, ki imajo največ pogojev za uspešno perutninarstvo. Vse zapreke povoljne izvozne delavnosti ležijo pri nas na strani široke mase, ki je o važnosti te panoge še vedno vse premalo poučena.

Površen pogled po deželi nas pouči, da se naše perutninarstvo še vedno nahaja na najprimitivnejši stopnji. Našim kokoškam se pač ravno tako godi, kakor se je do pred kratkim godilo našemu sadjarstvu. Prepričano je samo sebi. Nikdo se za kokošjo bratovščino ne briga. Jajca, vsa onesnažena se še pobirajo in tudi kaki komaj godni petelinčki se pošljejo na trg, seveda v takem stanju, da je količikaj ugodna kupčija skoro nemogoča. Staro pulko se zakolje za god in stvar je končana. V času ko kokoška ne nosi jajc, v času največje potrebe pozimi pa je popolnoma zanemarjena. Včasih niti prehrane ne dobi, poleti se ji niti vode ne privoščijo. Dobrih kurnikov in staj skoro ne poznamo. Najslabši prostor, običajno poln mrčesa in nesnage, to je bivališče naših kokošk.

Statistični podatki nekaterih umnih gospodarjev pričajo, da propade radi tako slabega ravnanja s perutnino do 50% zaroda. Deloma so kriva temu nehijska bivališča perutnine, deloma prehrana, ki je enostranska in večkrat tudi docela nezadostna.

Uvodoma smo poudarili ogromne koristi perutninarstva za naše gospodarstvo. Dokazujejo nam to sube številke in to pri današnjem zanemarjenem stanju. Druge države pa so pokazale, kako ogromne koristi se dajo črpati iz perutninarstva pri umnem gospodarjenju. Amerika služi težke milijone od svojega racionaliziranega perutninarstva. Imeti moramo pa pred očmi tudi drugo činjenico, ki v enaki meri potrjuje važnost perutninarstva. Povojna doba je ljudi v znatni meri odvrgla od zavzivanja mesne prehrane. Izvršila se je tudi na kulturnem polju velika preobrazba v korist vegetarijanske in nemesne prehrane. Zato je potrošnja tega blaga v svetovnem gospodarstvu trikrat večja, kakor je bila pred vojno. Tendence po taki prehrani se še vedno nadaljuje. Vidiki za bodočnost so torej še vedno prav zadovoljivi.

Kakor si je naše sadjarstvo z uspehom utrla pota na svetovna tržišča in postalo važna panoga našega kmetijstva, tako ali pa še v večji meri je treba posvetiti pažnjo še važnejši naši panogi — perutninarstvu. Naši kmetijski referenti imajo lepo in hvaležno polje pred seboj, merodajni činitelji pa jih morajo pri tem njihovem delu podpirati. Kakor smo pri jabolkah iskali in našli dobre sorte, tako jih moramo tudi pri naši kokoški. Kakor smo uredili drevesnice, tako moramo tudi vzrejevališča, kar zahtevamo za dober sadovnjak, isto velja za dober kurnik. Paralela je logična in izvedljiva, in to od male putke do žigosanja, pakovanja, standardiziranja in tipiziranja proizvodov.

Tudi s tem delom bomo reševali današnjo gospodarsko krizo in nudili našemu kmetu možnosti zaslužka.

Gospodarske vesti

× Povpraševanje po našem blagu. Neka večja italijanska tvrdka išče ponudbe za 20 vagonov ječmena in 20 vagonov plev. Ponudbe sprejema Zavod za pospeševanje zunanje trgovine v Beogradu.

× Blagovni clearing med našo državo in Poljsko. Poljski listi poročajo, da je naša država nabavila na Poljskem za 5 milijonov švic. frankov železnine. V prvi vrsti prihajajo v poštev železniške tračnice. Naša država bo dobavila Poljski v kompenzacijo tobak in tobačne izdelke.

× Vinski sejem v Ivanjovcih se vrši dne 10. decembra v dvorani kolodvorske restavracije. Na sejm bodo razstavljena izključno vina iz ormoško-ljutomerskega vinarskega okolišja. Dobila se bodo znana sortna vina, kakor šipon, rizling, bel burgundec, muškadni silvanec, rulandec itd. ter mešani nasadi, vse v prvovrstni kvaliteti. Cene so za ta izborna vina letos izredno ugodne. Železniške zveze so skrajno ugodne.

Borzna poročila

dne 26. novembra 1931.

Devizna tržišča

Ljubljana, 26. novembra. Amsterdam 2271-44 do 2278-28, Bruselj 787-16 do 789-52, Curih 1097-85—1101-15, London 201-58—209-08, New York 5647-04—5686-04, Pariz 221-76—222-42, Praga 167-64—168-14, Trst 288-09—294-09.

Zagreb, 26. novembra. Amsterdam 2271-44 do 2278-28, Bruselj 787-16—789-52, London 201-58—209-08, Milan 288-09—294-09, New York kabel 5669-04—5686-04, New York ček 5647-04 do 5604-04, Pariz 221-76—222-42, Praga 167-64 do 168-14, Zürich 1097-85—1101-15.

Curih, 26. novembra. Beograd 9-05, Pariz 20-2025, London 18-55, New York 516-12, Bruselj 71-70, Milan 26-4750, Madrid 43-60, Amsterdam 122-35, Dunaj ne notira, Stockholm 100, Oslo 100, Kopenhagen 100, Sofija 3-73, Praga 15-27, Varšava 57-60, Budimpešta ne notira, Atene 6-50, Carigrad 2-50, Bukarešta 8-10.

Vrednostni papirji

Ljubljana, 26. novembra. 7% Bler 59, 8% Bler 66, Stavbna 40, Ruše 125.

Zagreb, 26. novembra. vojna škoda ar. 65 do 66 (65—67), kasa 276—278 (278), dec. 276 do 278 (278), 4% agr. obv. —, 7% Bler 31 do 32 (31), 8% Bler ar. 57—57-50 (57-50), kasa 57—57-50 (56), 7% pos. hipot. banke ar. 63 do 64, kasa 62-50—63-50 (63), 6% begl. obv. 43-25—44 (43-25).

Beograd, 26. novembra. Amsterdam 2271-44 do 2278-28, Berlin 1341-50—1368-50, Bruselj 787-16—789-52, Curih 1097-85—1101-15, London 201-58—209-08, Milan 288-09—294-09, New York 167-64—168-14.

Dunaj, 26. novembra. Bankverein 12-50, Dunav-Sava-Jadran 14-10, Prioritete 101-50, Trbovlje 29-10, Leykam 1-75.

Žitna tržišča

Novi Sad, 26. novembra. Vse je neizpremenjeno. Tendence: neipremenjena. Promet: 38 vagonov.

Budimpešta, 26. novembra. Tendence: slabša. Promet: živahen. — Pšenica: dec. 11-85—12-10 (11-88—11-89), marc 12-88—13-35 (12-97—12-98). — Rž: marc 13-80—14-42 (14-08—14-09). — Koroza: maj 15-45—15-95 (15-58—15-60).

Ljubljansko lesno tržišče

Tendence neipremenjena slaba, brez prometa.

Telefon 2059

Premog
suha drva
Pogostnik, Bohorčeva
ulica 5

Odda se

dvosobno stanovanje
na Dolenjski cesti za
410 Din mesečno. Po-
izvo se v Florjanski
ulici 10, dvorišče.

Kronika iz litijske okolice

V nedeljo zvečer se je vračalo nekaj fantov iz okolice proti domu potem, ko so popivali v neki gostilni v Litiji. Kmalu za njimi pa je šel tudi C. France. Ker je slednji fantom le sledil na poti — čeprav ni bila to njegova smer — ga je fant Cverle kratko vprašal, zakaj da jim sledi. France se je pa kar zakadil v njega in ga podrl na tla. Napadeni seve ni hotel ostati dolžan in mu je vrnil nemil sunek, tako da se je tudi France znašel na tleh, toda že naslednji trenutek je skočil v Cerleta ter zamahnil z nožem od zadaj in ga sunil v tilnik. Prizadejal mu je precej hudo rano — ki pa zaenkrat ni življenske nevarna.

Zelo hud je tudi Duhov Tone iz Potoške vasi, ki je kar na kratko obračunal z dekletom D. Maričko, češ, da ga opraviža okoli. Ko je ona namreč šla po opravižo v sosednjo vas, je srečala nehotne Toneta, ki ji je mimogrede prisolil tako krepko zausnico, da ji je zlomil lep zlat uhan in še uho prebil...

Posojilnica v Sv. Križu ima naložen denar za posestnico M. Jožico. Ko je pred dnevi dvignila večjo vsoto, je opazila, da je že nekdo dvignil večji znesek ne da bi bila ona kaj vedela o tem dvigu. Prišla je seve vsa ogorčena na orožniško postajo in vrla orožništvo je kaj kmalu izsledilo Franco M. Prevarila je namreč tajnika posojilnice z nekim listkom, da jo pošilja Jožica po denar. On je seve verjel in lepo odšel težko zaslužene novce. Izgovarja se, da ker že ne dobi nikjer »kredit«, si je morala pač najti tako pot, da pride do denarja, kar ji spričo znanih domačih razmer ni bilo težko storiti.

V globoki žalosti naznanjam
potrtem srcem, da je naš nad vse
ljubljeni soprog, sin, brat, svak
in stric, gospod

Franc Oset ml.

veletrgovec na Vranskem in konj.
kapetan v rez.,

dne 25. t. m. nenadoma preminul.

Pogreb nepozabnega pokoj-
nika bo v soboto 28. t. m. ob 10.
uri dopoldne iz hiše žalosti na
domače pokopališče.

Vransko, dne 25. nov. 1931.

Žalujoča soproga IDA, rodbine
OSET, SVETINA, JEGLIČ in vse
ostalo sorodstvo.

Al Jennings:

Pesnik in bandit

Bilo mu je blizu dvajset let, ko je po svojem tretjem prestopku prišel v kaznilnico. In ker je bila to pri njem že tretja stvar, mu je bilo odvzeto vsako človeško dostojanstvo. Nobene knjige, nobenega lista ni smel brati. Nobenega pisma ni smel niti pisati niti dobiti, pa čeprav je imel zunaj svojega dragega, skrbečega človeka, ki je hrepenel, da bi ga videl ali vsaj kaj čul o njem. Šestnajst let ni prodrila do njega nobena beseda iz sveta, nobena, pa čeprav se tako majhna tolažba.

Jaz nisem videl v svojem življenju ničesar tako strašnega, kakor je bila ta usoda, ki mu je polagoma žrla in trla srce. Neprestano je prosil in zahteval kakšnega sporočila od svoje matere. To hrepenenje mu nikoli ni dalo miru. Tako rad bi bil vedel, ali ona še živi, ali mora še zmirom tako trdo delati, ali še kaj misli nanj. Tako silna je bila ta njegova želja po kakšni besedi od nje, da ga je gnala skoraj v blaznost.

Jaz sem mu pomagal do te besede od matere in on bi bil pripravljen, da iz hvaležnosti zame umre. Zaradi tega sporočila je odprl blagajno v Poštni založbi.

Prvikrat sem se srečal z Dickom, ko sem nekega večera taval po hodniku. To je bilo komaj par mesecev potem, ko sem prišel. Bil sem tedaj v pisarni za selitve in sem bil tako eden zadnjih, ki so morali v celice. Dick je bil že tako dolgo v kaznilnici, da so se pazniki zanesli nanj ter mu dovoljevali, da je šel še malo iz svoje celice in se je po hodniku šetal sem in tja. Mene je že od vsega začetka zanimala njegova majhna, nervozna postava, kadar je takole hodil gor in dol. Bil je ostrega, temnega obraza in nemirnih, sivih oči. Tako sem naletel nanj nekega dne, ko je sedel v kotu in jedel kosček kolača.

— Ali hočeš kosček, kamerad? mi je zaklical. Drugi jetniki so se Dicka nekam izogibali, ker je bil zmirom tako mrk in nervozen, malo pa najbrž tudi zato, ker je bil tako ostrega, skoraj izrednega razuma, ki ga je visoko dvigal nad povprečne arestante.

Dal sem se pogostiti od njega in pri tisti priliki mi je pripovedoval o svojem hrepenenju po kakšni besedi od matere.

— Lahko mi verjameš, jaz moram obupati, če mislim na to, kako trpi. Morda stoji po celo noč pred temile prokletimi zidovi. Jaz sem prepričan, da bi si dala srce iztgati iz prsi, če bi tako prišla do kakšnega glasu o meni. Veš...

In Dick je začel svojo povest. V jetnišnici ljudje zmirom stradajo pomenka. In tako vsakomur, kdor

jih le hoče poslušati, pripovedujejo povest svojega življenja.

Dick je bil kot otrok ptiček brez gnezda, je pripovedoval. Njegov oče je bil vojak Unije. Umrl je za delirijum tremens, ko je bilo Dicku komaj par let. In po tistem je fant spadal na ulico kakor zabož za smeti. Njegova mati je prala za druge ljudi. Prižadevala si je, da bi mogla svojemu otroku dati zadosti jesti, in ga je pošiljala v šolo. Pogostokrat je bila juha in kruh za kosilo, zelo pogostokrat pa je moral Dick svoj obed poiskati na smetiščih.

Nekega dne je sestradi capinček s tovornega avtomobila ukradel škatlo dvopeka za štirideset centov.

— In za to reč so me za vse moje ostalo življenje poslali v pekel.

Grenka žalost je kakor črn oblak legla čez njegov obraz.

— Če bi bil imel priliko, bi bil tele svoje roke rad porabil za pošteno delo.

Pogledal je po svojih rokah. Bile so tako silne in tako lepe, da sem malo videl takšnih rok. Prsti na njih so bili dolgi in koničasti, mišičasti, pa vendar vsi nežni.

— Dejali so, da me je mati zanemarila in izprijela. Poslali so me v mansfieldsko poboljševalnico in od tam sem se z osemnajstimi leti vrnil kot izučen mehanik.

Iz francoske Kanade

Pod naslovom »Ljubiti in brati je prepovedano« poroča »Prager Tagblatt« o življenju v glavnem mestu francoske Kanade Quebec-u tole:

»To mesto je mesto cerkva, samostanov in bolnišnic. Za vzdrževanje številnih bolnišnic pobirajo v gostilnah 5-odstotno doklado na zapitek. Tudi cerkva in samostanov je mnogo. V seznamu telefonskih naročnikov v Quebec-u je naštetih pod »Convent« (samostan) več naročnikov kakor pod »Couture« (krojač) in pod »Sœur« (sestre) jih je naštetih več kakor pod »Société« (družba). Na ulicah pa prevladujejo črno oblečeni duhovniki in črno oblečeni učenci in učenke samostanskih šol.

Francozov je bilo nekdaj v Kanadi le 35.000, danes pa jih je že nad 3 milijone. V deželi Quebec imajo na leto največ porodov med vsemi deželami na svetu, izvemši Romunijo. Pred sto leti je vlada jamčila vsakemu očetu 12 otrok 100 orolov zemlje.

Stoletnemu pametnemu in premišljenemu delovanju francoske duhovščine se morajo Francozi v Kanadi zahvaliti, da imajo danes v deželi tako ogromno večino. Zato pa tudi nikdar nobena vlada ni kratila duhovščini njenih pravic.

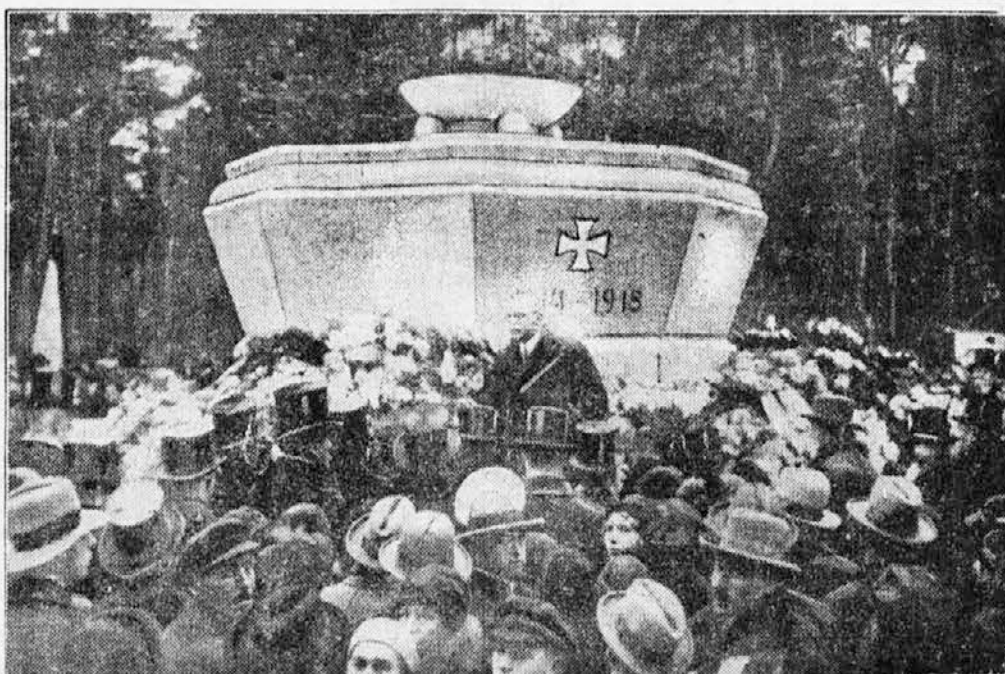
Solstvo je organizirano na strogo verski podlagi; poleg katoliških šol je pa tudi nekaj protestantovskih (anglikanskih). Ministra za prosveto nimajo, imajo pa dve šolski komisiji, eno katoliško in eno protestantovsko. Na gimnazijah učijo samo duhovniki in redovniki in tudi vseučilišča so odvisna od duhovščine. Tako je vsa vzgoja mladine v rokah Cerkve, ki obvladuje tudi vse drugo kulturno življenje v deželi. Filmska cenzura je silno stroga. V velikih knjigarnah ne najdeš nobenega romana Balzac-ovega in le malo del Viktorja Hugo-a. Knjige, ki si jih kdo naroči v Newyorku ali pa kje drugod, carinarji ne puste meni nič tebi nič v deželo, ampak jih dajo cenzurirati. Ločitve zakonov v francoski Kanadi ne poznajo; imajo pa v Quebec-u hotel, kjer žive skupaj neporočeni pari. Zato pa ni branje knjig in ljubezen nikjer tako lepa kakor v francoski Kanadi, ker je oboje — prepovedano...

Klub zadovoljnih samcev

Pariški listi so poročali te dni, da so v Parizu ustanovili samci svoj klub, ki se imenuje »Célibataires contents de leur sort« — klub s svojo usodo zadovoljnih samcev. Ta pojav gotovo zasluži, da ga v današnjih težkih časih zabeležimo; to dokazuje, da živi na svetu kljub gospodarski krizi le še nekaj zadovoljnih ljudi. Da so ti ljudje zadovoljni, si pa lahko razlagamo s tem, da nimajo žen. Člani kluba se bodo vsak mesec enkrat zbrali in bodo preživeli tisti večer prav lepo in prijetno, ker bo imel vsak sam s seboj svoj večni ključ. Večerja bo veljala samo 30 frankov in tudi vsa druga razvedrila bodo taka, da si jih bo lahko privoščil tudi manj premožen samec. Vsak član mora biti star najmanj 30 let; glavna načela kluba pa so humor, solidarnost in medsebojna pomoč. Kdor se 13 mesecev po vstopu v klub oženi, tega brez usmiljenja črtajo iz imenika članov, kajti tak človek je dokazal, da ne zna ceniti svojega srečnega položaja.

Agent in kneginja

V Varšavi je ustrelila kneginja Korylent-Woronecka, potomka ene od najstarejših poljskih plem. taških rodbin, svojega »prijatelja« Brombowski ga, zastopnika velike fabrike »Tretovac«, ki izdeluje razne predmete iz gumij (galoše itd). Brombowski je te dni pričakoval obisk svojega brata iz Amerike. Ker pa ni hotel, da bi njegov brat zvedel za njegovo razmerje s kneginjo, ki je bila 20 let starejša od njega, je rekel kneginji, da bo za nekaj dni odpotoval. Ljubosumna kneginja pa je hotela po vsi sili vedeti, kam gre in zakaj; ker ji pa tega ni hotel povedati, se je ženska tako razjezila, da je pograbila revolver in ga usmrtila.

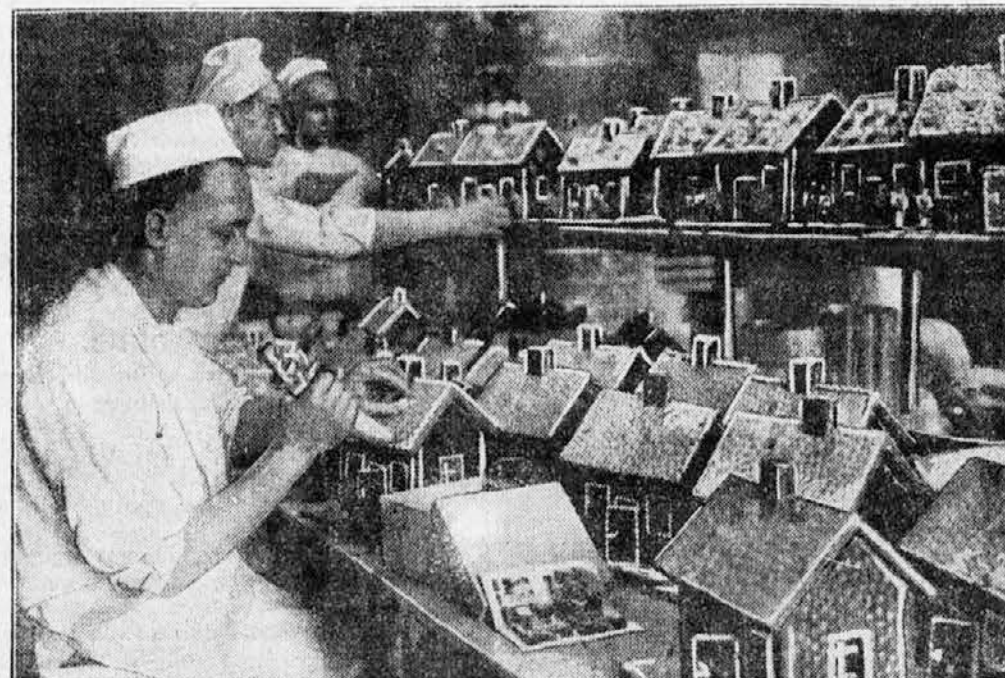

Posvetitev spomenika padlim vojakom v mestu Memel

Proti motorjem — za konje!

V Avstraliji se razvija jak pokret proti motorjem in strojem sploh. Ljudje hočejo zopet konje, češ da so cenejši.

Slaščice za Miklavža in za Božič
Hiše so narejene iz »lecta«.

Mati je ubila svoje hčerko iz usmiljenja

V Bratislavi je te dni ustrelila 40-letna žena nekega bančnega prokurista svojo 20-letno hčer, ki je bila že 6 let umobolna. Dekletu se je omračil um vsled smrti njenega ženina, ki se je pri neki avtomobilski dirki ponesrečil. Izredno lepo dekle so dali najprej v sanatorij, odkoder so jo odpustili kot zdravo. Pred nekaj dnevi pa jo je prišla bolezen znova. Skakala je po sobi kot besna, nazadnje pa je pograbila nož in hotela napasti z nožem očeta in mater. Nato so zdravniki dekleta znova pregledali in ugotovili, da je neozdravljiva. Na mater je ta vest delovala tako silno, da je sama v veliki duševni zmedenosti ubila svojo hčer, ker ni mogla prenašati njenega trpljenja.

Potopljena »Lusitania«

List »Chicago Tribune« poroča, da so v Newyorku ustanovili družbo, ki bo preiskala kraj, kjer se je med vojno potopil parnik »Lusitania«. Ladjo bodo poskušali doseči s posebnimi pripravami za potapljanje.

Od slabosti je umrl

Pred nekaj dnevi je umrl profesor Red, izumitelj brezdimnega smodnika. Na stara leta se je preselil v svojo hišico na deželi, ki je ni nikdar zapustil. Hiša je začela polagoma razpadati, na vrtu pa je rastlo, kar je hotelo. Zvečer je bilo razsvetljeno samo eno okno, vsi drugi prostori pa so ostali temni. V hišo sta prihajala vsak dan le pek in mlekarica; ta dva sta postavljala svoje blago kar pred vrata, kjer sta našla tudi denar za blago. Pred nekaj dnevi pa sta našla oba, pek in mlekarica, svoje blago od prejšnjega dne nedotaknjeno. Trkala sta, a nihče se ni oglasil. Pek je obvestil policijo, ki je vlomila v stanovanje, kjer je našla profesorja nezavestnega na tleh. Polikantni zdravnik je dal profesorja prepeljati v bolnišnico, kjer pa je kljub vsem naporom zdravnikov, da ga rešijo, vsled slabosti umrl. Oslabljen je od lakote.

Moderne stavbe

Arhitekt Irvin Chanin, ki je zgradil že več nebotičnikov, je nedavno izjavil časnikarjem, da ni več daleč čas, ko bodo gradili po 650 metrov visoke nebotičnike. Te zgradbe ne bodo imele oken, ker bodo vse stene kristalne. Irvin Chanin je prepričan, da njegovi načrti niso nemogoči. V taki stavbi bo lahko prebivalo do 50.000 oseb. On je prepričan, da bo njegova metoda pomenila novo dobo v zgodovini stavbarstva.

Najdražje drevo na svetu

Najdražje drevo na svetu je brez dvoma 100-letna platana, ki raste v osrčju Londona. Drevo so posadili nekdaj baš na to mesto, ker je tukaj stala prej neka cerkvena, ki je pa kasneje pogorela. Neka stavbena družba ponuja londonski mestni upravi 6 milijonov dinarjev za to drevo, občina ga pa ne proda in tudi ne da v okolici zidati previsokih hiš, da se drevo ne bi v senci zadušilo.

»Le kako lepo sonce sije — kako lepo...«

Filmska zvezda »voji hčerki«: »Ali te res ni nič sram? Ti hočeš zopet imeti ateka, da se bo s teboj igral — pa si imela letos vendar že trič!